

52. Elvira Madigan

1. Sorgeliga saker hända
än i våra dar minsann
/:Sorgeligast är dock denna,
det om fröken Madigan:/'

2. Vacker var hon som en ängel,
ögon blå och kinder röd
Smärt om livet som en stängel
Men hon fick en grymmer död

3. När hon dansade på lina
likt en liten lärka glad,
hördes bifallsropen vana
ifrån fyllda bänkars rad

4. Så kom greve, löjtnant Sparre,
vacker var han, utav börd
Ögon lyste, hjärtat darra'
och hans kärleksbön blev hörd

5. Greve Sparre, han var gifter,
barn och maka hade han
Och från dessa då han rymde
med Elvira Madigan

6. Så till Danmark styrdes färden
men det tog ett sorgligt slut
Ty långt ut i vida världen
längta' de att slå sig ut

7. Det tog slut på deras pängar -
ingenting att leva av!
För att undgå ödet stränga
taga de sin ro i grav

8. Så pistolen greven lade
i sin hand och sikte tog
Skottet träffa' Elviras hjärta,
knappt hon andas, förr'n hon dog

9. Ack, hör ni nu, ni ungdomsglada,
som så sällan ser er för,
att ni ej i blod få bada
ock en gång, förrän ni dör

/Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 52/